

Henrik Spliid
24/5-2010

Til Skatteudvalget,
Christiansborg

Jeg har fra Dem modtaget skatteministerens kommentar til min skrivelse til Dem af 15. maj d.å.
Tak for det.

Inden jeg kommenterer skatteministerens svar, vil jeg tillade mig den påstand, at såfremt det ikke lige havde været fordi, Dansk Folkeparti insisterer på at straffe en lille gruppe 'rige' pensionister, som mange er misundelige på, havde denne skat ikke haft nogen gang på jorden. Desuden, V&K ville have protesteret højlydt, hvis oppositionen havde fremlagt den (ligesom mht. 'millionærskatten').

Helt forskellige skattefradrag, men samme skat:

Ministeren bestrider, at lang tids opsparing beskattes langt hårdere end kort tids opsparing (begge resulterende i samme pension), selv om jeg med et klokkeklart eksempel viser, at der er sådan, det forholder sig. Ministeren forholder sig ikke til, hvor mange pensionsopsparere der er, om hvem man kan sige, at deres pensionsopsparing er i kategorien "spekulation", fordi han ingen anelse har om det. Og hans ministerium har ikke undersøgt det. I stedet skærer man alle over en kam og i forbindelse med fremlæggelsen anfører samtidig skatteministeren en række vildt overdrevne postulater, som er helt irrelevante i forhold til de typiske pensionister, der har en arbejdsmarkedspension, og som udgør det helt store flertal. Men ministeren har altså ikke ulejliget sit ministerium med at lade det undersøge, hvordan det hænger sammen.

Ministerens argument for udligningsskatten er at, opsparingen er sket med "store skattemæssige fradrag" og der derfor sker en "utilsigtet gevinst". Særskatten er dermed ikke en almindelig indkomstskat, som pensionsopspareren har kunnet forudse eller har kunnet indrette sig på. Den er en *særskat*, der alene begrundes i tidligere tiders fradrag. Hvis den overhovedet skal have mening i forhold til dens begrundelse, må den da have relation til de fradrag, man åbenlyst og tilskyndet af staten har haft i tidens løb (men som regeringen og Dansk Folkeparti nu har så ondt af).

Ministeren erkender i sit brev, at man simpelthen ikke kan beregne en sådan fradragsbegrundet skat, da der ikke findes et historisk datagrundlag, men han har mig bekendt heller ikke, for eksempel, bedt pensionskasserne om at gøre rede for det, så godt det evt. kunne. Men han har måske slet ikke villet kende svaret. I stedet skriver han lakonisk, at man benytter den "antagelse, at der til grund for store pensionsudbetalinger normalt også vil ligge store pensionsindbetalinger, som er fratrukket til den højeste marginalskatteprocent". Ja, hvis to personer har samme indbetalingstid og får den samme pension, kan det være en rimelig *antagelse*, men selv under antagelse af samme indbetalingsperiode kan den være falsk: Hvis en person har benyttet et (meget) bedre pensionsinstitut end en anden person og over en lang periode (fx 40 år), kan udbetalingerne blive som 2:1. Desuden: Med forskellige indbetalingsperioder og samme pension kan forskellen i skatterabatten være måske 1 mill. for et depot på 5 mill. Udligningsskatten er simpelthen 100% summarisk og arbitrær, og det tilbageviser skatteministeren ikke. Tværtimod.

Aldersstraf:

Ministeren nægter at forstå mit eksempel, hvor to personer har fuldstændig samme indbetalinger og over samme tidsperiode og i samme pensionsinstitut. Hvis den ene person af en eller anden grund er et år ældre (kom senere i skole fx), vil hans pension forventeligt løbe over færre år, og den udbetalte årlige pension bliver større. Ministeren skriver, at det er ligesom med al anden progressiv skat: Man betaler mere, når man tjener mere (får højere pension). Det har pensionsopspareren forudset og han/hun har indstillet sig på det i hele den tid (40 år fx) han/hun har sparet op med åbne øjne, kan

man sige. Men udligningsskatten er en særskat, der entydigt er begrundet i ”store fradrag i forbindelse med pensionsindbetalinger”, så med de samme indbetalinger og fradrag må rationalet være, at pensionister skal af med samme særskat. Ikke desto mindre beskattes de to personer i mit eksempel med 100% samme fradrag helt forskelligt. Begrundelser som, at marginals-katten er nedsat så og så meget, er sympatiske, men irrelevante. Det er grundlaget for særskatten, nemlig fradragene, der er tale om her, ikke uvedkommende omstændigheder som alder, samfundssind, progression eller misundelse.

Aldersdiskrimination:

90% af de personer, der rammes af udligningsskatten er i dag over 65 år, og de har ingen mulighed for at omgøre deres pensionisttilværelse ved at udskyde deres pension, blive på arbejdsmarkedet eller lignende. De nuværende personer på arbejdsmarkedet, der ifølge ministerens svar skulle have reel mulighed for at udskyde deres pensionstidspunkt (mere end et enkelt år fx) udgør et forsvindende mindretal. For det store flertal fanger bordet. På samme måde som retorikken omkring de fantastisk store beløb, folk har indbetalt (og trukket fra) for at få en hæderlig pension, er ministerens påstand heller ikke her underbygget med data, kun løse påstande. Men mindst 90% af de, der rammes af udligningsskatten er altså i dag 65 år eller mere. Ministeren taler, som om det er hele befolkningen, der nu lokkes/trues til at forblive på arbejdsmarkedet. Derfor er der tale om aldersdiskrimination.

Man kan sidst, men ikke mindst, tilføje, at særskatten præcist kun rammer gamle mennesker, mens der er mange flere yngre (alle under 60 i praksis) der til nu har haft nøjagtigt de samme fradrag og fremover vil få samme ”utilsigtede gevinst”, når de pensioneres. Det gælder f.eks. skatteministeren selv. Men de særbeskattes ikke. Det er diskrimination.

Tilbagevirkende kraft:

Ministeren afviser, at loven om udligningsskatten er tilbagevirkende. Det er naturligvis rigtigt, at en lov om penge, du skal betale i morgen ikke er tilbagevirkende, men det væsentlige er ikke tidspunktet for, hvornår pengene skal falde. Hvis man betaler sit vandværk et aconto beløb for det vand, man agter at bruge næste år, er man indforstået med at betale (eller få penge tilbage), når det endelige forbrug viser sig ved afregningsperiodens udløb. Det er ikke en afregning med tilbagevirkende kraft, man får her. Man har nemlig indgået en kontrakt, der fortæller, hvordan man (eventuelt) skal efterbetale. Der foreligger en *aftale*, som regulerer forholdet, og man kan f.eks. i god tid spare på vandet ved hjælp af at aflæse sit forbrug.

I modsætning hertil er den *lovgivning*, der er grundlaget for særskatten, det, der betegnes som uægte tilbagevirkende, fordi den *ændrer* den aftale, som staten indgik med borgeren, da borgeren indvilligede i at spare op til sin pension på bestemte nøje beskrevne vilkår (lod sig ansætte under en statsoverenskomst, pensionsindkomstbeskatning, osv).

På Skats hjemmeside: <http://www.skm.dk/publikationer/skat/1560/1561/> er det bl.a. anført, at

”En lovændring, der griber ind i løbende retsforhold, kan siges at have uægte tilbagevirkende kraft. Sådanne lovændringer kan give anledning til samme betænkeligheder som lovgivning med ægte tilbagevirkende kraft.”

Og videre *”Det er imidlertid også et grundlæggende lovgivningsprincip, at en skærpende lov kun tillægges tilbagevirkende kraft, hvis det er bydende nødvendigt. Ved bydende nødvendigt kan indlægges et krav om, at der for det første skal være afgørende hensyn, der gør lovændringen påkrævet, og for det andet at den tilbagevirkende tid er så lidt indgribende som muligt.”* og

”Princippet bygger på almindelige retssikkerhedsmæssige betragtninger, hvorefter borgerne på

forhånd skal kunne sætte sig ind i de retsregler, der har betydning for deres adfærd, således at de kan indrette sig derpå."

I bemærkningerne til lovforslaget til beskatning af kursgevinster (L122, side 22) forklares, hvorfor nuværende obligationsejere fortsat ikke skal beskattes: "Dermed beskyttes privates eksisterende dispositioner, idet investorer, der har handlet i tillid til gældende regler, ikke rammes". Mht. L122 har skatteministeren åbenbart indset, at der ville være tale om lovgivning med (uægte?) tilbagevirkende kraft, og han har derfor, rimeligt nok, friholdt investorer, der har "handlet i tillid til gældende regler". Men den slags finføleri er åbenbart ikke relevant overfor folk, der har fulgt årtiers regler og opfordringer til at spare op for at kunne være selvforsørgende, når de bliver medlemmer af ældrebyrden. Dem peger man nu i stedet fingre af.

Afslutningsvis vil jeg erindre skatteudvalget om, at til dato foreligger (tilsyneladende) kun skatteministerens (egne embedsmænds) ord for, at L 213 ikke er lovgivning med (ægte eller uægte) tilbagevirkende kraft (virkning), mens et stort antal juridisk kyndige har anført det modsatte. Det ville klæde regeringen og Dansk Folkeparti, hvis de kunne fremlægge en autoritativ og uafhængig vurdering af spørgsmålet, som giver dem ret.

Endelig: Det burde vække til eftertanke, at det kun er LO og AE, der støtter udligningsskatten, mens alle andre høringsberettigede, der har svaret, tager afstand fra den.

Jeg undskylder, hvis det blev lidt langt. Jeg håber, jeg ikke har overforbrugt skatteudvalgets tålmodighed.

Venlig hilsen, Henrik Spliid

Gisselfeld Alle 14

2820 Gentofte.

Telefon 39624230, mobil 23447801

Email: henrik.spliid@gmail.com